U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Offroadpark HOLD, s.r.o.,** se sídlem U Lužického semináře 114, Praha 1, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,** se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 1. 2018, č. j. 33 A 48/2017 - 22, ve znění opravného usnesení ze dne 8. 2. 2018, č. j. 33 A 48/2017 - 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Mgr. Václav Voříšek (dále jen „zástupce žalobce“) podal dne 6. 11. 2017 jménem žalobce žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2017, č. j. JMK 127407/2017, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bučovice ze dne 6. 6. 2017, č. j. MUB/OD-25667/2017 pal, jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o silničním provozu).

[2] Vzhledem k tomu, že k žalobě nebyla připojena plná moc, vyzval krajský soud žalobcova zástupce usnesením k doložení plné moci k zastupování žalobce v řízení o žalobě. Této výzvě nebylo ve lhůtě vyhověno, krajský soud proto usnesením ze dne 8. 1. 2018, č. j. 33 A 48/2017 - 22, žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[3] Usnesení krajského soudu bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 10. 1. 2018. Mezitím dne 9. 1. 2018 dodal žalobcův zástupce plnou moc k zastupování žalobce. Podáním ze dne 2. 2. 2018 požádal žalobce prostřednictvím svého zástupce o opravu usnesení krajského soudu, neboť jsou v jeho záhlaví zjevné nesprávnosti spočívající v neuvedení části Prahy u adresy žalobce, uvedení nesprávného sídla žalobcova zástupce a v dalších formálních nepřesnostech. Krajský soud tomuto návrhu částečně vyhověl a opravným usnesením ze dne 8. 2. 2018, č. j. 33 A 48/2017 - 42, provedl některé opravy

v záhlaví usnesení o odmítnutí žaloby. Opravné usnesení bylo žalobcovu zástupci doručeno do datové schránky dne 8. 2. 2018.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 19. 2. 2018 kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, neboť lhůtu k podání kasační stížnosti je třeba v tomto případě odvozovat od doručení původního usnesení o odmítnutí žaloby, nikoli až od doručení opravného usnesení.

[6] Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. opraví předseda senátu v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku rozsudku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Podle § 55 odst. 5 s. ř. s. platí ustanovení o rozsudku přiměřeně i pro usnesení.

[7] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

[8] V daném případě však vydáním opravného usnesení ze dne 8. 2. 2018, č. j. 33 A 48/2017 - 42, které bylo stěžovatelovu zástupci doručeno dne 8. 2. 2018, nezačala stěžovateli znovu běžet lhůta k podání kasační stížnosti.

[9] Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 16. 2. 2011, č. j. 3 Ads 12/2011 - 79, uvedl: *„Výše citované ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. vyhrazuje vydání opravného usnesení pouze pro ty případy, kdy se provádí oprava výroku rozsudku. Jen na takovouto situaci pak dopadá pravidlo o novém počátku běhu lhůty k podání kasační stížnosti zakotvené v citovaném ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Uvedená úprava je konsekventní s obdobnou úpravou obsaženou v ustanovení § 204 odst. 1 o. s. ř., věta druhá, kde se pro účely počítání lhůt k odvolání uvádí dokonce výslovně, že bylo-li vydáno opravné usnesení týkající se výroku rozhodnutí, běží tato lhůta znovu od právní moci opravného usnesení.“*

[10] Veškeré provedené opravy v nyní posuzovaném případě (jakkoliv je krajský soud učinil formou opravného usnesení) se týkaly výlučně záhlaví napadeného usnesení, nikoliv jeho výrokové části. Ani oprava obchodní firmy stěžovatele či adresy sídla stěžovatelova zástupce neměly vliv na výrokovou část napadeného usnesení. Opravy spočívaly pouze v odstranění zjevných nesprávností v záhlaví usnesení. K možnosti provedení takové opravy Nejvyšší správní soud ve výše citovaném usnesení uvedl: *„Takovéto opravy by měly být dle zákona prováděny pouze neformálně, zpravidla na vráceném opisu doručeného rozsudku. Krajský soud zvolil pro provedení opravy nad rámec zákona ‚vyšší‘ formu, tj. formu opravného usnesení, což zajisté samo o sobě není zásadní chybou, opravné usnesení vydané za takovýchto okolností však nový počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti nezakládá.“*

[11] V rozsudku ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, publ. pod č. 1177/2007 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud poukázal na to, že *„[s]myslem nového běhu lhůty od doručení opravného usnesení totiž není poskytnout účastníku řízení novou možnost podat kasační*

stížnost proti původnímu rozhodnutí, ale pouze bránit se proti provedené opravě a jejímu dopadu na původní rozhodnutí. Ve vztahu k výrokům, které nebyly opravovány, ani nejsou na opraveném výroku závislé, běžela účastníku řízení lhůta pro podání kasační stížnosti od doručení původního rozhodnutí. Bylo by v rozporu s požadavkem nediskriminačního přístupu k účastníkům řízení, kdyby v případě vydání opravného usnesení měl účastník delší lhůtu pro podání kasační stížnosti proti výroku, kterého se oprava nedotkla, než v situaci, kdy by napadené rozhodnutí opravováno nebylo. Podle názoru Nejvyššího správního soudu se tedy uvedená výjimka uplatní jen tehdy, směřuje-li kasační stížnost právě do výroku opravným usnesením opraveného, případně do výroku, jenž je na opraveném výroku závislý.“

[12] Na základě uvedeného je zřejmé, že v nyní projednávané věci opravné usnesení krajského soudu nezaložilo nový běh lhůty k podání kasační stížnosti dle § 106 odst. 2 s. ř. s., neboť jím bylo opravováno pouze záhlaví usnesení o odmítnutí žaloby. Vzhledem k tomu, že samotné usnesení, kterým krajský soud žalobu odmítl, bylo stěžovateli doručeno dne 10. 1. 2018, tak lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula dne 24. 1. 2018. Jestliže stěžovatel podal kasační stížnost prostřednictvím svého zástupce teprve dne 19. 2. 2018, jedná se o kasační stížnost opožděnou.

[13] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2018

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu